

[Kaj Poulsen]

Først synes jeg, at jeg vil rose hr. Bjørn Elmquist for den klogskab, han lægger for dagen ved ikke at ville diskutere, hvorfor vi har alle de balanceproblemer i dansk politik. Det tror jeg er utrolig klogt. Hvis vi begyndte på det, ville formanden nok også skælde lidt ud, men lad det være.

Jeg vil godt sige til hr. Bjørn Elmquist, at med den filosofi, han og Venstre lægger for dagen vedrørende konkurrenceevne og omkostningsniveau, vil Danmark aldrig kunne vinde i konkurrenceevnevæddeløbet, før vi kommer langt under Hong Kong-niveau med hensyn til lønninger. Det må da vel snart være gået op også for Venstre, at det er andre ting, bl.a. regeringens økonomiske politik, der er skyld i, at alle, også vennerne i bankerne osv., vender tommelfingeren nedad i øjeblikket.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Vi kunne under den foregående debat om dagpengesystemet konstatere, at vi har verdens bedste dagpengesystem, og der er ikke nogen rimelig grund til at forringe det, tværtimod skal vi nu til at forbedre det igen.

Vi kunne med lige så fuld ret nu under diskussionen om arbejdsgiverbetaling til forskellige sociale ordninger her i landet sige, at vi har vistnok i dette land verdens mindste betaling fra arbejdsgiverne til sociale ordninger for lønmodtagerne. Det synes jeg vi skal prøve at få opdyrket lidt, når vi nu skal have dette forslag op i arbejdsmarkedsudvalget. Det er utroligt at høre på den jammer, som fremkommer vedrørende konkurrenceevne m.v., fordi man tager et tilskud tilbage, som har været en ren foræring til erhvervslivet. Jeg mener ikke, det er forkert at påstå, at vi har måske verdens bedste vilkår for erhvervslivet med hensyn til sociale ordninger, så det synes jeg da, vi skal undersøge nærmere.

Hermed har jeg også sagt, at vi er enige med socialdemokraterne i, at vi godt kan tage det her tilskud tilbage for at finansiere nogle af de sociale genopretningsforslag, som vi vil være med til både at finde penge til og at gennemføre lovgivningsmæssigt.

Jeg vil ikke undlade at sige, at i de 4 år, vi har haft den siddende regering, er der simpelt hen sket en forgyldning af erhvervslivet, og det er arbejdsløse, syge, bistandsmodtagere, som har måttet betale regningen.

Det er lidt af en jammer at høre, at fordi de ikke skal have det arbejdsgivertilskud mere, nu skal de betale, hvad det koster – erved kan de måske endda komme på linje med dem, de skal konkurrere med – så skal det straks hedde sig, at så går det hele rabundus igen. Naturligvis gør det ikke det, for det er ikke de 2,4 mia. kr., der har været medvirkende til, at det er gået så strålende de sidste fire år, for så strålende er det jo slet ikke gået, skulle jeg hilse og sige, på trods af dyrtidsindgreb og hvad vi ellers har, og det her er jo kun en lille ting i det store billede.

Men lad os undersøge det her nærmere, for det kunne være interessant, når nu de borgerlige partier rejser rundt og fortæller om verdens bedste dagpengesystem, om de også kunne fortælle lidt om, at vi også for arbejdsgiverne i det her land har verdens bedste system. De betaler meget, meget mindre til sociale ordninger her i landet, end de gør i de lande, vi normalt konkurrerer med. Det får vi undersøgt i udvalget, skal jeg love.

Estrup (RV):

Tilskuddet til arbejdsgivernes betaling af arbejdsmarkedsbidrag var jo et led i overenskomstløsningen i foråret 1985. Det var et forsøg på at give et virkeligt løft til erhvervslivets konkurrenceevne, som vi alle var klar over var nødvendigt. Det blev markeret allerede dengang i forbindelse med finansieringen af ordningen, at det var midlertidigt. Der var nemlig en meget klar sammenknytning med selskabsskatternes stigning i denne løsning vedrørende tilskuddet.

Fra radikal side havde vi nogen skepsis over for ordningen. Vi syntes, at det var en helt rigtig politik at forsøge at forbedre konkurrenceevnen mest muligt, men spørgsmålet var, om dette var en farbar vej.

Den skepsis er blevet bestyrket siden. Der er intet, der tyder på, at denne ordning med nedsættelse midlertidigt af arbejdsgivernes betaling af bidrag har bidraget til konkurrenceevnens forbedring. Tværtimod har vi set, at bruttoavanceerne i den forløbne periode er blevet sat i vejret, det er bl.a. dokumenteret i den sidste rapport fra Det Økonomiske Sekretariat, og vi har også set en lønglidning, som har sprængt de rammer, overenskomstfastlæggelsen angav.